

Catull. 63. 27. Simul haec comitibus Atys cecinit notha mulier; *h. e.* non vera mulier, sed vir exsecta. *Al. leg. nova. Lucret.* 5. 373. Lunaque, sive notho ferit loca lumine lustrans, Sive etc.; *h. e.* non suo, sed alieno. Adde *Catull.* 54. 15. *Arnob.* 3. p. 182. Nothae atque adulterae lectiones. — **4)** *Pedes nothi*, quoniam in carmine fuerint, docet *Sergius in Donat. art. pr. 12. p. 482. Endl.* Inveniuntur in unoquoque metro pedes, qui dicuntur nothi idcirco, quod veluti appositi a dignitate metri degenerant. — **5)** *Nomina notha* a Grammaticis dicuntur, quae utraque forma declinantur Latina et Graeca, teste *Pompeio, Grammat. p. 111. Lind.*

Nota. Discrimen inter *spurium* et *nothum* dedimus supra §. 1. Cf. *SPURIUS*.

NŌTĪĀ, ae, f. Vox Graeca, *νότις*, qua significatur gemma, quae cum imbribus cadere dicitur: nempe a *Noto*, qui ventus est humidissimus, et maxime imbrifer. Eadem dicitur et *ombria*, ab *ὄμβρος*; imber. *Plin.* 57. 65. 1. V. *OMBRIA*.

NŌTĪĀLIS, le. Adiect. a *Notus*; ad Notum pertinens, australis. *Avien. Arat.* 550. Troicus haurit aquas funditque ubi Ephebus ab urna Pone avidus, iacet in Notialia nubila pronus. V. *AQUARIUS* §. 9.

NŌTĪCĪĀ. V. *NOTITIA* §. b.

NŌTĪFĪCĀTUS, a, um. Particip. verbi *notifico*; monstratus, indicatus; *reso noto. Auct. carm. de pulice* (edente *Wernsdorffio* inter *Poët. Lat. min. T. 6. p. 585-587.*) 21. res est notificata satis.

NŌTĪFĪCO, as, āvi, ātum, āre. Verbum transitiv. a *notus* et *facio*, quod alterum vi compositionis est corruptum. — Particip. *notificatus*, V. suo loco. — Est notum facio, indico, monstro; *far noto, notificare. Pompon. apud Non.* 2. 383. Nunc te obscuro, stirpem ut evolvas, meorumque genus notifices mihi. *Gell.* 9. 5. Philippi vim totae Graeciae cavendam, Demosthenis orationes notificant. *Al. leg. vociferant. — Ovid.* 1. *Pont.* 2. 12. Atque modum culpae (at. poenae) notificare meae. Sed hic versus merito a Criticis suspectus habetur, et *Ovidio* indignus.

NŌTĪŌ, ōnis, f. Verbale a *nosco*; actus noscendi; *il conoscere. Plaut. Truc.* 2. 7. 62. Quid tibi haec aditio est? quid tibi haec notio est, inquam, Amicam meam? — Nota accusativum post se habere verbalium quandoque more. — **2)** Item vis et facultas cognoscendi. *Cic.* 1. *Nat. D.* 11. Aperta, simplexque mens, nulla re adiuncta, fugere intelligentiae nostrae vim et notionem videtur. — **3)** Item vis et significatio. *Id.* 5. *Tusc.* 10. Neque alia huic verbo, cum beatum dicimus, subiecta notio est, nisi, secretis malis omnibus, cumulata honorum complexio. — **4)** Item cognitio causae, quae sit a magistratu cum iurisdictione, et ipsa iurisdictione. *Tacit.* 5. *Ann.* 59. Tiberius dilata notione de iure flaminis, decretas caeremonias temperavit. *Ulp. Dig.* 50. 16. 99. Notionem accipere debemus, et cognitionem, et iurisdictionem. *Id. ibid.* 42. 1. 5. Praetor ait: cuius de ea re iurisdictione est; melius scripsisset: cuius de ea re notio est, etenim notionis nomen etiam ad eos pertinet, qui iurisdictionem non habent, sed habent de quavis alia causa notionem. *Cic. Dom.* 15. Quae omnis notio, cum adoptare, pontificum esse debuit. *Ulp. Dig.* 49. 1. 10. Si quis pluribus summis sit condemnatus, quarum singulae notionem principum non faciunt, omnes autem coniunctae faciunt, poterit ad principem appellare. — **5)** Speciatim

II. *Notio* dicitur de iudicio et punitione censoria. *Cic. Sext.* 23. Ut censoria notio et gravissimum iudicium sanctissimi magistratus tolleretur. *Id.* 5. *Offic.* 31. Notiones, animadversionesque censoriae. *Id. Prov. cons.* 19. et *Pis.* 5. Censorium iudicium ac notio. *Liv.* 27. 25. Ad censors, non ad senatum notionem de eo pertinere dicentes. Adde *Gell.* 17. 18. Sunt qui his locis *notationem* substituunt. — **6)** Item, apud Philosophos,

III. *Notio* universim dicitur cognitio, notitia, intelligentia, species, quam in animo habemus ex concipiendis percipiendisque rebus; *idea, concetto, cognizione. Cic. Top.* 7. Genus et formam definiunt hoc modo: Genus est notio ad plures differentias pertinens: Forma est notio, cuius differentia ad caput generis, et quasi fontem referri potest. Notionem appello, quod Graeci tum *ἔννοια*, tum *πρόληψις* dicunt. Ea est insita, et ante percepta cuiusque formae cognitio, enodationis indigens. *Id.* 1. *Tusc.* Nec fieri posse, ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas, et quasi consignatas in animis notiones, quas *ἔννοιας* vocant, haberemus, nisi animus, antequam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset. *Id.* 5. *Fin.* 6. Simul ac homo cepit intelligentiam, vel notionem potius, viditque, etc. *Id.* 1. *Nat. D.* 16. In omnium animis Deorum notionem impressit natura. Et 2. *ibid.* 5. In animis hominum informatas Deorum esse notiones. *Id.* 5. *Offic.* 20. Exente intelligentiam tuam, ut videas, quae sit in ea species, forma, et notio viri boni. *Id.* 5. *Tusc.* 59. Sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat. Adde 5. *Fin.* 6. et 10. **NŌTĪŌN**, Graeca positione, ii, n. Vox Graeca, *νότιον* (apud *Dioscorid.* in *Nothis*, l. 152.), qua significatur a quibusdam herba eadem, quae cucumis silvaticus vel anguinus, teste *Apul. Herb.* 114.

NŌTĪTĪĀ, ae, f. Abstractum a *notus*, quod est a *nosco*. — **1)** In MSS. Codd. et aliquando in editis libris etiam *noticia* scribitur, ut *novicius pro novitius*. — **c)** *Notitiae* antiquum pro *notitiae*. *Lucret.* 2. 125. Exemplare dare, et vestigia notitiae. — **d)** Alia forma est *notities*, *ti*, apud *Vitruv. prooem. l. 6. a med.* Ideo notities parum est assecuta. *Lucret.* 5. 1016. unde insita notities est Utilitatis? Adde *ibid.* 185.

NOTITIA proprie est cognitio, notio; *notizia, cognizione. Cic.* 1. *Leg.* 8. Itaque ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod habeat notitiam aliquam Dei. *Id.* 2. *Offic.* 21. a med. Valetudo conservatur notitia sui corporis. *Id.* 4. *Acad.* 10. Notitiae rerum, quas Graeci tum *ἔννοιας*, tum *πρόληψις* vocant. *Id.* 5. *Fin.* 21. Natura ingenuit sine doctrina notitias parvas rerum maximarum. *Ovid.* 4. *Met.* 59. Notitiam, primosque gradus vicinia fecit. *Lucret.* 5. 125. Notitiam praebere. *Ovid.* 2. *Pont.* 10. 5. eripere. *Quintil.* 6. 4. 8. habere alicuius rei. *Cels.* 6. 6. n. 14. extr. Quippiam notitiae subtrahere. *Quintil.* 4. 2. ante med. Instruere iudicem notitia rerum. *Ovid. de nuce*, 29. Hoc in notitiam veniat maloque piroque. *Plin.* 7. 1. 7. Hoc venit mihi in notitiam. *Id.* 5. 9. 5. Tradere aliquid notitiae hominum. *Plin. alter*, 10. ep. 15. et 18. Perferre in notitiam alicuius; *far sapere. Vellei.* 2. 7. Res parum ad notitiam pertinens; *che poco importa il sapere*. — **2)** Deinde, passive,

II. *Notitia* est fama, qua quis notus est apud alios. *Ovid.* 4. *Pont.* 8. 47. virtus Notitiam serae posteritatis habet; *h. e.* noscitur a posteritate. *Id.* 3. *ibid.* 1. 49. Exposuit mea me populo fortuna videndum, Et plus notitiae, quam fuit ante, dedit; *mi se' più conoscere. Et Nep. Dion.* 9. Ili propter notitiam sunt intromissi; *h. e.* quia noti et familiares. *Senec. ep.* 19. Tanta notitia te invasit; *tanto sei tu conosciuto*. — **3)** *Notitiam feminae habere*, est cum ea concumbere. *Caes.* 6. *B. G.* 20. Intra annum vigesimum feminae notitiam habuisse in turpissimis habent rebus. V. *COGNITUS* §. 3. et *COGNOSCO* §. 2. — **4)** Speciatim, sensu concreto,

III. *Notitia* in variis locis *Codicis Iustin.* ut 1. 27. 1. §. 4. et 12. 60. 10. etc. est libellus, in quo descripti sunt officiales, qui publice inserviunt, et ratio omnis administrationis eorum, et annonae, quae unicuique ab imperatore praestatur, etc. Exemplum habes prior *loc. cit. Cod.* — **5)** Hinc libri: *Notitia dignitatum et administrationum omnium tam civilium quam militarium in partibus Orientis et Occidentis*, itemque *Notitia Urbis inscripti* habentur, de quibus V. in *Indice Auctorum*, qui nostro huic *Lexico* praemittitur.

NŌTĪTĪES, ei, f. V. voc. praeced. §. d.

NŌTĪUNCŪLĀ, ae, f. Deminut. a *notio*; parva notio; *nozioncella. Gloss. Gr. Lat. Ἐπινοήσις*; notiuicula, significatio.

NŌTĪŪS, a, um. Adiect. a *Notus*; ad Notum ventum pertinens, australis. *Manil.* 1. 456. Quae Notia antiqui dixerunt sidera vates. Et *ibid.* 427. Tum Notius piscis, venti de nomine dictus, Exsurgit de parte Noti. V. *PISCIS*. — **2)** Graecorum aliqui, teste *Plin.* 5. 10. 4., Notium mare vocant, quod alii Tyrrhenum, et Latini Inferum. Sic Notius polus est australis, apud *Hygin.* 1. *Astron.* 5. et 6. et 4. *ibid.* 11. — Item notius axis; scilicet australis, apud *Cic. fragm.* p. 580. *Orell.* — **3)** *Notia gemma*. V. *NOTIA*.

NŌTĪVUS, a, um. Adiect. verbale a *nōtus*, quod est a *nosco*; ad notitiam pertinens. *Not. Tir.* p. 79. Votum, votivus, notus, notivus.

NŌTŌ, as, āvi, ātum, āre. Verbum transitiv. a *nota*, quod V. §. a. — Particip. *notans* §. 7., *notandus* §. 7., *notatus*, V. suo loco. — Proprie est notam, signum appono, distinguo; *segnare, notare, marcare, bollare. Cic.* 1. *Verr.* 52. extr. Notare tabellam cera, aut sanguine. *Colum.* 8. 11. a med. ova atramento. *Pallad.* 5. 9. a med. lineam candidis signis. *Ovid.* 1. *Amor.* 7. 50. ungue genas. Et 5. *ibid.* 2. 11. equorum terga verberare. *Id. de nuce*, 153. fuscio succo digitos. *Id.* 4. *Met.* 529. pueri rubor ora notavit. *Petron. Satyr.* 89. Reducta cuspidate uterum (*equi lignei*) notavit; *h. e.* feriendo signavit. *Martial.* 7. 18. corpus nulla litura notat; *h. e.* nulla ruga, aut macula deformat. *Sic Ovid.* 5. *Art. am.* 783. cui rugis uterum Lucina notavit. — **2)** De scribente. *Id.* 9. *Met.* 522. Incipit, et dubitat: scribit, damnatque tabellas: Et notat, et delet. — **3)** Et de iis qui compendiose, ac per notas scribunt; *scribere in abbreviatura, o in cifra. Quintil. prooem. l. 1. ante med.* Alterum, quantum notando consequi poterant boni iuvenes, temerario editionis honore vulgaverant. *Suet. Aug.* 64. Nepotes et litteras et notare aliaque rudimenta per se plerumque ducunt. — **4)** Est etiam videndo observare, animadvertere, videre; *osservare, notare, vedere*: idque non videndi causa solum, sed memoriae, et doctrinae, et operis gratia. *Cic.* 5. *Orat.* 48. a med. Numerum in cadentibus guttis notare possumus, in amne praecipitante non possumus. *Id.* 1. *Divin.* 42. ad fin. Arabes et Phryges, campos et montes peragrantes facilius cantus avium, et volatus notaverunt. Et 2. *ibid.* 45. Animadvertere et notare sidera. *Ovid.* 3. *Fast.* 108. Helicen Graia carina notat. *Petron. Satyr.* 6. Dum haec diligentius audio, non notavi mihi Ascylli fugam. *Virg.* 5. *Ecl.* 68. Parta meae Veneri sunt

